

[Mimi Jakobsen]

Den anden ting, vi så må leve med, er den opgearning, der nu er kommet i debatten om privatisering. Vi accepterer den aftale, vi har indgået om, at man må forsøge inden for de aftalte år at finde nogle egnede emner for salg af statslige aktier, eller hvad det nu kan være. Men jeg gentager, at Centrum-Demokraterne ikke agter at medvirke til ideologisk prægede togter i den anledning. Vi vil for hvert eneste forslag sikre os, at der ligger sund fornuft og sund økonomi i det, også ud fra den betragtning, at CD ikke deler regeringens opfattelse af, at privatejede virksomheder skulle være så meget bedre drevet end offentlige virksomheder.

Jeg havde engang den glæde at deltage i en stor konference arrangeret af finansministeren og det daværende moderniseringsudvalg med nogle af vores fremmeste erhvervsfolk og nogle fra den offentlige sektor. Mit indtryk fra den konference var, at der var næsten intet, vi kunne lære i den offentlige sektor af de private. De private har præcis de samme problemer, som man har i den offentlige sektor. Denne tro på, at i den private sektor kan man bare knipse med fingrene, træffe beslutningerne og gøre sådan og sådan – vel kan man ej. Den idé med, at i det offentlige kan man ikke foretage sig noget som helst, fordi man er bundet på hænder og fødder, det passer ikke.

Vi accepterer og står ved den aftale, vi har indgået. Men vores grundlag og grundlæggende holdning er en anden. Vi tror ikke på, at der er den store forskel på den måde, den offentlige sektor i dag bliver drevet på, og den måde, private virksomheder bliver drevet på. Der er slendrian, der er effektivitet, og det er der i skøn forening på en hvilken som helst arbejdsplads her i landet. Og der kan være meget langt mellem de to yderpunkter.

En anden type udtalelser fra regeringen, vi må leve med, er selvfølgelig den med, hvor ufatteligt godt det nu går, efter at man har fået smidt CD ud, og hvor meget det egentlig har betydet for alt det, der nu kan gennemføres, at man kom af med CD og Kristeligt Folkeparti. Dertil må jeg sige, efterhånden som jeg tænker over det, at glæden egentlig er helt på vores side. Sagt i den forstand, at vi mener, vi i dag beviser, at vi er i stand til at gå ind i et ordentligt og fornuftigt og tillidsfuldt samarbejde med regeringen, men vi sidder ikke hver eneste morgen og ryster af utålmodighed for at komme ind i en

regering igen. Vi trives ganske vel, som vi har det.

- Det eneste, jeg dog sidder og spørger mig selv om, er: Gad vide, hvorfor det nu er nødvendigt specielt ved denne finanslov at gøre så meget ud af, hvor stærk den er, hvor god den er. Hvad er det, der er behovet? Hvad ligger bag? Der ligger måske det bag, at man ikke har flertal for finansloven.

Når jeg læser disse ting og hører udtalelser fra visse af regeringspartierne ordførere i dag – jeg tror, det var Venstres ordfører, der var så venlig at tage det aspekt ind i billedet – så minder det mig om en annonce, jeg så, eller var det en anmeldelse, for en bil for nogle år siden. Det gjaldt en 2 CV, og den blev karakteriseret som: »2 CV'eren – det nærmeste, man kan komme på ikke at have bil«. (*Munterhed*). Jeg må indrømme, at denne finanslov, ikke i kraft af dens indhold i og for sig, men i kraft af dens manglende tilslutning her i folketings salen egentlig må være en 2 CV-finanslov: det nærmeste, man kan komme på slet ikke at have nogen finanslov. (*Munterhed*).

Så vil jeg i øvrigt sige til regeringen – for nu at tø lidt op igen – at der såmænd ikke er nogen, der skal have mere skældud end andre. Vi er godt frustreret over, at Socialdemokratiet ikke stemmer for denne finanslov; vi synes ikke, det er klogt. Det er selvfølgelig partiets eget ansvar, det må de selv ordne med deres vælgere. Vi synes ikke, det er klogt. Vi synes, man skulle være gået ind, have påvirket noget mere og have forsøgt at komme til at stemme for den.

Det politiske klima er vel ikke blevet bedre af det, og det er den anden bekymring i forbindelse med denne finanslov. For ét er finansloven, noget andet – og det ved vi alle – er det forår, vi på et eller andet tidspunkt forhåbentlig kommer ud i. For hvad bliver det for et forår?

Vi er stærkt bekymrede over, at de to store blokke her i Tinget står så stejlt. Med de udtryk, der er blevet brugt rundt omkring i debatterne i de seneste par dage, synes vi ikke, vi vil skælde nogen specielt ud, men vi vil godt opfordre de store blokke i dette Ting til – selv med den sidegevinst, der kunne ligge i, at CD så bliver ganske ligegyldigt i den sammenhæng, det tager vi gerne med – at man nu prøver at falde lidt ned og tænker efter, om nogen egentlig mener, at det her i virkeligheden er vejen frem. Tænk det godt efter i juleferien.